

Thơ Mùa Thu

Mùa Thu Chín

David Lý Lăng Nhân

Lặng nhìn lá úa lượn qua song
 Nước nở tình thu ghen chút lòng
 Cảnh Việt chim chiều còn quyến luyến
 Sương mai giăng mắc phủ rừng thông

Ai đã từng yêu giấc mộng xuân
 Mà không nuối tiếc chuyện tiên trần
 Hè xanh phượng nở đâu ngày cũ
 Thu chín thương đầy giọt lệ tân.

Thu Tha Hương

David Lý Lăng Nhân

Lất phất mưa bay xám núi ngàn
 Nghe hồn cô quạnh mỗi thu sang
 Sương khuya nhỏ giọt cảnh đau xót
 Lá sớm bay đầy dạ ngổn ngang
 Lửa hạ tro vùi non nước cũ
 Mây thu bọt biển giấc lương hoàn
 Ngâm ngùi nhớ chuyện chim lia tổ
 Ghế đá im ngồi tím ruột gan.

Vàng Thu Lá Bay

David Lý Lăng Nhân

Vàng Thu lá bay
 Nào em có hay
 Hồn anh trĩu nặng
 Buồn vương theo lá xoắn bên lề

Mùa Thu đến đây
Màu Thu đổi thay
Hồn hoang muối xót
Ngày chưa đi đêm lớt sương dày

Mùa Thu tiếc thương
Nhật thắm phai hường
Hồn xưa nước cháy
Đêm Thu dài khắc khoải tâm hồn

Vàng Thu lá bay
Sâu Thu ngắt ngây
Vườn Thu hiu quạnh
Chim cô cố níu nhánh mai gầy.

Mộng Đầu Thu

David Lý Lãng Nhân

Trời trong bảng lảng hơi thu
Sông dài lạc nẻo cánh cò vụt bay
Vàng đưa hiu hắt heo may
Tha hương chợt thấy ai hoài mộng xưa

Quê hương thương mấy cho vừa
Mây giăng tóc trắng người chưa trở về
Chiều buông nắng nhạt sơn khê
Ngẩn ngơ tâm sự mãi mê mộng gì.

Thu Nhớ Bạn Hiền

David Lý Lãng Nhân

Bấy lâu xa vắng bạn tri âm
Nào biết cùng ai họa khúc cầm
Hè muện ve sâu ru não dạ
Thu tàn lá trút nhớ đây tâm

Lâu thơ bay bổng chim hoàng hạc
 Rượu thắm suông chờ mãi tháng năm
 Mong mỏi rồi đây ngày tái ngộ
 Nặng lòng nhau lắm mối tình thâm.

Nhật Lá Thu Tàn

David Lý Lăng Nhân

Một ngày mái tóc hãy còn xanh
 Hương lửa chung đời hẹn tử sinh
 Giông tố phủ phàng càn gậy nát
 Hoa bay tươi tả mộng không thành

Nhật lá thu tàn rừng nước mắt
 Ngại gió đông chiều lạnh chiếu chẵn
 Thơ viết cho ai, ai có biết
 Sầu tuôn gối mộng ướt tàn canh.

Thu Đợi Chờ

David Lý Lăng Nhân

Sông dài cá lội biệt tăm
 Phải duyên chồng vợ ngàn năm cũng chờ
 Giọt thu ử mộng ru mơ
 Hỡi người qua bến bây giờ ở mô?
 Lẻ loi chim nín cành khô
 Mây thu bọt biển mãi chờ ai đây?

Dã Thảo

Mùa Thu Cho Anh

Em cho anh mùa thu vàng rực sáng
 Mùa lá màu thay đổi ngát rừng xanh
 Mùa ướt mi khi mộng cũ không thành
 Mùa tan vỡ từng cánh tim se sắt

Em cho anh mùa thu nhiều thắc mắc
 Mùa lưới tình ôm trọn cả đời em
 Mùa đắng cay chua xót những đêm đen
 Mùa gượng gượng sống qua ngày lặng lẽ

Em cho anh mùa thu tình tỏ thể
 Mùa thật buồn ta đã có cùng nhau
 Mùa rượu say cho quên nỗi khổ đau
 Mùa hò hẹn nằm yên tay anh ngủ

Em cho anh mùa thu đời thác lũ
 Mùa nửa vời nghe hạnh phúc đi qua
 Mùa chấp chờn để ta trở về ta
 Mùa chấp nhận biên giới tình ngang trái

I Give You Autumn

I give you the brilliant gold colors of autumn,
 The season that turns the leaves in the green
 forests,
 That sheds my tears for a love unconsummated,
 And shatters my heart into thousands of pieces.

I give you autumn. Ask me unanswered questions,
 About a love that ensnares my entire poor life,
 The bitterness I felt through the long and dark
 nights,
 The reluctant existence day by dreary day.

I give you autumn. Take my whispered tender love,
 And the deep melancholy we together share,
 The drunken bouts to forget the sadly-felt pains,
 And sweet dreams in moments' sleep nestled in
 your arms.

I give you autumn, and live my turbulent life,
 Transient and half-filled with the sounds of passing
 bliss,
 To return to the twilight of my solitude,
 And accept the boundaries of a frustrated love.

Em cho anh mùa thu lòng tê tái
Mùa cỏ sầu trải thảm lá thu sang
Mùa cây cao thấp nện bóng hai hàng
Mùa thu đó tay đan nhau triu mến

Em cho anh mùa thu tàn thuyền bến
Mùa trăng tròn kỷ niệm bóng hoàng hôn
Mùa nhớ nhung thương tiếc dậy cả hồn
Mùa tình tự quên đất trời hiu quạnh

Em cho anh mùa thu về rất lạnh
Mùa tương tư ôm gối mộng bơ vơ
Mùa chưa đi đã nhức nhối ơ hồ
Mùa suy gẫm chờ đông sang hiu hắt

Em cho anh thu nồng nà son sất
Giấc mơ tình đã trọn nghĩa ái ân
Đầu xa nhau đành nhủ tại số phần
Mùa thu ấy gọi về anh trọn vẹn

Em cho anh mảnh tình thu lỗi hẹn
Đã trễ rồi, đời đã xé anh ơi
Ngọn tóc mây đã chẻ nhánh đôi đời
Giòng sông mát vẫn chờ anh mãi mãi.

Dã Thảo
Paris

I give you autumn, and nurse my poor bleeding
heart
In the tapestry of the coming fallen leaves,
Between rows of trees with their sun-lit summits
Where our hearts are entwined in our clasped hands

I give you autumn, by the harbor deserted
In the full moon and in memory of passing days,
The longings and regrets that permeate my soul,
Passionate love oblivious of the wretched world.

I give you autumn. For me a very cold life
In love-sickness dreaming desperate and lonely
dreams
Of a separation to come in anguished pains
And thoughts of winter's bleak, dreary and gloomy days.

I give you autumn. Accept my unswerving love,
A love that fulfills your dreams to their full extent,
To face separation ordained by Destiny
I send you my dreams of complete and happy love.

I give you my love, and its broken promises,
For life is waning at this a belated hour
As my hair is taking on its dread twin colors
Yet I abide you by life's river forever.

Translated by Thomas D. Le
2004

Chế Lan Viên

Thu

Chao ôi! Thu đã tới rồi sao ?
Thu trước vừa qua mới độ nào!
Mới độ nào đây, hoa rạn vỡ,
Nắng hồng choàng áp dãy bàng cao.

Cũng mới độ nào trong gió lộng,
Nén lau bùng sáng núi lau xanh.
Bướm vàng nhẹ nhẹ bay ngang bóng
Những khóm tre cao rủ trước thành.

Autumn

Aw, shucks! Is autumn here already?
The previous one just left not long ago.
Not long ago flowers still showed splendor
Under the redding sun over the canopy.

Not long ago the gusty wind reigned o'er
The burning reeds lighting the blue ridge range
And yellow butterflies flitted across
The tall bamboo shadow drooping the rampart o'er.

Thu đến đây! Chừ, mới nói rằng ?
 Chừ đây, buồn giận biết sao ngấn ?
 Tìm cho những cánh hoa đang rụng,
 Tôi kiếm trong hoa chút sắc tàn!

Trời ơi! Chán Nản đương vây phủ.
 Ý tưởng hồn tôi giữa cõi Tang!

[Chế Lan Viên](#)

Now that autumn is here, what's there to say?
 I am angry and sad without relief
 Looking among the fallen flowers
 For tiny bits of beauty waned!

Heavens! Desperation overtakes me,
 Plunges my soul and thoughts in deep mourning!

Translated by Thomas D. Le

24 July 2008

[Lưu Trọng Lư](#)

[Khi Thu Rụng Lá](#)

Em có bao giờ nói với anh,
 Những câu tình tứ, thuở ngày xanh,
 Khi thu rụng lá, bên hè vắng,
 Tiếng sáo ngân nga, vắng trước màn.

Em có bao giờ nghĩ tới anh,
 Khi tay vịn rù lá trên cành ?
 Cười chim, cợt gió, nào đâu biết:
 Chưa chát lòng anh biết mấy tình ?

Lòng anh như nước hồ thu lạnh,
 Quạnh quẽ đêm soi bóng nguyệt tà...
 Ngày tháng anh mong chậm chậm lại,
 Hững hờ em mặc tháng ngày qua...

Mùa đông đến đón ở bên sông,
 Vội vã cô em đi lấy chồng,
 Em có nhớ chẳng ngày hạ thắm:
 Tình anh lưu luyến một bên lòng ?

[Lưu Trọng Lư](#)

[When Fall the Autumn Leaves](#)

Have you ever whispered to me
 Soft tender words of days of yore
 When fall leaves dropped on lost alley,
 And flute echoed beyond the door?

Have you ever thought about me
 Your hand touching the leafy trees
 Laughing with wind and birds merry
 And my bitter love memories?

My heart is like cold lake in fall
 Reflecting moon in midst of night.
 I wish the days more slowly flight,
 Yet mindless you care not at all.

When winter came by the river,
 You hastily walked down the aisle.
 Do you recall last hot summer
 When my heart lingered all the while?

Translated by Thomas D. Le

1 November 2004

Tiếng Thu

Em không nghe mùa thu
Dưới trăng mờ thỏn thức ?
Em không nghe rạo rục
Hình ảnh kẻ chinh phu
Trong lòng người cô phụ ?

Em không nghe rừng thu,
Lá thu kêu xào xạc,
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô ?

Lưu Trọng Lư

Les sons d'automne (Tiếng Thu)

Entends-tu donc les sons d'automne
Qui sanglotent sous la terne lune ?
Entends-tu les frémisséments
Pour l'image du guerrier
Du coeur de sa femme isolée ?

Entends-tu la forêt d'automne
Dont les feuilles en tombant frissonnent
Parmi des chevreuils étonnés
Qui foulent les feuilles délaissées ?

Traduit par Thomas D. Le
11 April 2004

The Sound of Autumn (Tiếng Thu)

Did you hear this season of fall
Sobbing in the dimming moonlight?
Did you hear at all the stirrings
For the image of the war knight
Of his lonely wife's strained heartstrings?

The woods of autumn, did you hear
Shaking off their susurrous sheaves
Amidst the startled tawny deer
Treading on the dead yellow leaves?

Translated by Thomas D. Le
11 April 2004

Xuân Diệu

Đây Mùa Thu Tới

Rặng liễu đìu hiu đứng chịu tang

Here Comes Autumn

The grieving willows droop in deep mourning,

Tóc buồn buông xuống lệ ngàn hàng
 Đây mùa thu tới mùa thu tới
 Với áo mơ phai dệt lá vàng

Hơn một loài hoa đã rụng cành
 Trong vườn sắc đỏ rữa màu xanh
 Những luồng run rẩy rung rinh lá
 Đôi nhánh khô gầy xương mỏng manh

Thỉnh thoảng nàng trăng tự ngẩn ngơ
 Non xa khởi sự nhạt sương mờ
 Đã nghe rét mướt luồn trong gió
 Đã vẳng người sang những chuyến đò

Mây vẫn từng không, chim bay đi
 Khí trời u uất hận chia ly
 Ít nhiều thiếu nữ buồn không nói
 Tựa cửa nhìn xa nghĩ ngợi gì.

Xuân Diệu
(Tập Thơ Thơ, 1938)

Buồn Thu

Ấp úng không ra được nửa lời,
 Tình thu bi thiết lắm thu ơi!
 Vội vàng cánh nhạn bay đi trốn.
 Hiu hắt hơi may thoảng lại rồi...

Nằm găng đã không thành mộng được,
 Ngâm tràn cho đỡ lúc buồn thôi.
 Ngàn trùn bóng liễu trông xanh ngắt,
 Cảnh sắp về đông mắt đã vơi.

Hàn Mặc Tử

Their sad hair streaming like teardrops falling.
 Here comes autumn, here comes the autumn cold
 In its faded mantle woven with leaves of gold.

Many blossoms have fallen off their branch
 Amidst a garden where the red mingles with blue.
 The trembling breath of breeze shakes the leaves and
 A few shriveled limbs like fragile bones in somber hue.

At times the moon appears with all her puzzled look.
 And on the far side mountains start to veil with fog.
 I hear the bitter cold stirring the wind,
 But see no boats making their cross-stream run.

High in the cloudy sky the birds flee on
 While the leaden air broods o'er the parting.
 A few sad girls against the door lean in silence
 Looking pensively into the distance.

Translated by Thomas D. Le
 16 February 2008

Hàn Mặc Tử

Autumn Sadness

Dumb-struck I couldn't utter a single word
 Because tragic is love in the autumn!
 Yonder swallows flee to another world.
 Cool wind flies on as swiftly as it comes.

Lingering in bed has not a dream made;
 I sing my verse to ease pain in my soul.
 The willow stand extends its lush green shade;
 My eyes avert for winter soon will veil us whole.

Translated by Thomas D. Le
 2 July 2008

Huy Cận

Thu

Hôm qua thu mới về,
Với một cành hoa gãy.
Sương nặng gieo đầu tre,
Lạnh tràn theo gió đẩy.

Thu tới trong vườn bên,
Ngỡ ngàng màu cúc mới.
Đêm qua bên láng giềng,
Êm tựa nhàn, thu tới.

Cô gái nhỏ thung dung,
Qua miếng vườn hoa nhỏ.
Đất nằm im dưới cỏ,
Hoa tạ màu nhớ nhung

Huy Cận

Autumn

Autumn arrived just yesterday
Carrying broken flower stems.
Heavy dew bent the bamboo fronds
And cold rushes in with the wind.

Autumn has come to the garden next door
Surprising the fresh-hued chrysanthemum.
Last night in my neighbor's garden
Gently, idly autumn sneaked in.

The little girl is unhurried
In her little plot of flowers
Treading the ground under the grass,
The flowers the color of lonesomeness.

Translated by Thomas D. Le
24 July 2008

Les Poètes Français

Alphonse de Lamartine (1790-1869)

L'Automne

Salut, bois couronnés d'un reste de verdure !
Feuillages jaunissants sur les gazons épars !
Salut, derniers beaux jours ! le deuil de la nature
Convient à la douleur et plaît à mes regards.

Je suis d'un pas rêveur le sentier solitaire ;
J'aime à revoir encor, pour la dernière fois,
Ce soleil pâissant, dont la faible lumière
Perce à peine à mes pieds l'obscurité des bois.

Oui, dans ces jours d'automne où la nature expire,
À ses regards voilés je trouve plus d'attraits ;
C'est l'adieu d'un ami, c'est le dernier sourire
Des lèvres que la mort va fermer pour jamais.

Ainsi, prêt à quitter l'horizon de la vie,
Pleurant de mes longs jours l'espoir évanoui,
Je me retourne encore, et d'un regard d'envie
Je contemple ses biens dont je n'ai pas joui.

Terre, soleil, vallons, belle et douce nature,
Je vous dois une larme aux bords de mon tombeau ;
L'air est si parfumé ! la lumière si pure !
Aux regards d'un mourant le ciel est si beau !

Je voudrais maintenant vider jusqu'à la lie
Ce calice mêlé de nectar et de fiel ;
Au fond de cette coupe où je buvais la vie,
Peut-être restait-il une goutte de miel !

Peut-être l'avenir me gardait-il encore
Un retour de bonheur dont l'espoir est perdu !
Peut-être dans la foule, une âme que j'ignore
Aurait compris mon âme, et m'aurait répondu !...

La fleur tombe en livrant ses parfums au zéphyr ;
A la vie, au soleil; ce sont là ses adieux :
Moi, je meurs ; et mon âme, au moment qu'elle expire,
S'exhale comme un son triste et mélodieux.

Mùa Thu

Hỡi rừng thu, ta chào cảnh xanh cuối
Lá vàng rơi rụng trên bụi cỏ thưa
Ngày đẹp đi, mùa tang tóc tiễn đưa
Cảnh đẹp mắt sao lòng nghe đau đớn

Theo lối mòn mình tôi đi thơ thẩn
Nắng vàng xuyên kẽ lá gợn lung linh
Trên bước đi qua bóng tối cây xanh
Nhìn giọt nắng lịm trên chân lùn cuối

Đây là buổi thu tàn như hấp hối
Mắt đã nhòa, lời bạn trời cuối cùng
Đôi môi nào hé nụ lúc lâm chung
Đây cái chết đã khép rồi mãi mãi

Nay tôi sắp lìa cõi đời ngang trái
Khóc ngày dài hy vọng đã phai tàn
Đoái nhìn xem cảnh sắc đẹp mơ màng

Autumn

Greetings, forests crowned with remaining green!
Yellowing foliage on the sparse grass!
Greetings, last gorgeous days! nature's mourning
Evokes my pain and gratifies my eyes!

I walk the lonely path in dreamy steps,
And want to see again, for the last time,
This waning sun and pale whose feeble light
Barely pierces the woods' dark at my feet!

Yes, in these autumn days when nature dies,
In her veiled looks I find a great allure,
A friend's farewell, and the very last smile
From the lips that death will forever close!

Thus ready to leave the span of my life,
I mourn of my long days the dying hope,
And look back once more and with envious eyes

Còn nuối tiếc sao lòng không vui sống

Đồi soi nắng đẹp xinh êm như mộng
Lệ tiếc thương tôi nhỏ nấm mồ tôi
Hương tỏa đầy tia nắng dịu ngừng trôi
Người sắp chết nhìn trời sao đẹp lạ

Tôi muốn cạn ly đời đau đớn quá
Nỗi đắng cay pha cả mật ngọt ngào
Chỉ ước mong khi cạn chén ngày nào
Một giọt mật hãy còn lưu dưới đáy

Cũng có thể tương lai dành ưu ái
Hạnh phúc kia còn trở lại hồn hoang
Biết đâu trong vạn người ở thế gian
Còn một kẻ hiểu tôi hòa âm điệu

Hoa rụng xuống gió đưa hương dịu dịu
Giã từ đời, giã biệt ánh mặt trời
Khi tôi chết hồn tôi sẽ buông hơi
Như tiếng hát ru đời nghe âm điệu

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lãng Nhân

I mull over its blessings ne'er enjoyed!

Earth, sun, valleys, and fair and sweet nature,
I owe you tears at the edge of my tomb;
The air smells so sweet! The light is so pure!
To the dying the sun is beautiful!

Now I want to drink until the last drop
This chalice that mixes nectar and bile!
At the bottom of life's cup that I drank,
Perhaps there was a drop of honey mild?

The future may well hold for me in store
A return of happiness, forlorn hope?
Perhaps among the crowd one soul ignored
Would understand my soul and would respond?

The flower falls and yields its perfume to the wind,
To life, and to the sun, saying its last farewell;
I'll die; and my soul at the moment it expires
Will sound a quite mournful and melodious death
knell.

Translated by Thomas D. Le

Paul Verlaine (1844-1886)

Chanson d'Automne

Les sanglots longs
Des violons
De l'automne
Blessent mon coeur
D'une langueur
Monotone.

Tout suffocant
Et blême, quand
Sonne l'heure,
Je me souviens
Des jours anciens
Et je pleure ;

Et je m'en vais
Au vent mauvais

Qui m'emporte
Deçà, delà,
Pareil à la
Feuille morte.

Thu Ca

Vĩ cầm khóc thu buồn
Nghe nước nở sầu tuôn
Xé tim tôi nã nuốt
Như điệu hát chán chường

Nghẹn ngào giờ chuông đổ
Nhớ tới những ngày xưa

Ôi, khóc mấy cho vừa.

Tôi sẽ ra đi mãi
Mặc gió cuốn bay xa
Đây đó biết đâu là
Như lá vàng rụng chết

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lãng Nhân

Song of Autumn

The prolonged sobs
Of the violin
In the autumn
Tear up my heart
With languishing
Monotone.

Suffocating
And listless when
The dread hour strikes
I remember
The days of yore
And I cry.

And I wander
In evil wind
Which carries me
Hither, thither
Like a dead leaf
I would be.

Translated by Thomas D. Le
30 June 2001

Charles Baudelaire

Chant d'automne

i

Bientôt nous plongerons dans les froides ténèbres;
Adieu, vive clarté de nos étés trop courts!
J'entends déjà tomber avec des chocs funèbres
Le bois retentissant sur le pavé des cours.

Charles Baudelaire

Autumn Song

i

Soon we will sink in the frigid darkness
Good-bye, brightness of our too short summers!
I already hear the fall in distress
Of the wood falling in the paved courtyard.

Tout l'hiver va rentrer dans mon être: colère,
Haine, frissons, horreur, labeur dur et forcé,
Et comme le soleil dans son enfer polaire,
Mon coeur ne sera plus qu'un bloc rouge et glacé.

J'écoute en frémissant chaque bûche qui tombe;
L'échafaud qu'on bâtit n'a pas d'écho plus sourd.
Mon esprit est pareil à la tour qui succombe
Sous les coups du bélier infatigable et lourd.

Il me semble, bercé sur ce choc monotone,
Qu'on cloue en grande hâte un cercueil quelque
part,
Pour qui ?-- C'était hier l'été; voici l'automne !
Ce bruit mystérieux sonne comme un départ.

ii

J'aime de vos longs yeux la lumière verdâtre,
Douce beauté, mais tout aujourd'hui est amer,
Et rien, ni votre amour, ni le bourdoir, ni l'âtre,
Ne me vaut le soleil rayonnant sur la mer.

Et pourtant, aimez-moi, tendre coeur ! soyez mère,
Même pour un ingrat, même pour un méchant;
Amante ou soeur, soyez la douceur éphémère
D'un glorieux automne ou d'un soleil couchant.

Courte tâche ! La tombe attend; elle est avide !
Ah ! laissez-moi, mon front posé sur vos genoux,
Goûter, en regrettant l'été blanche et torride,
De l'arrière-saison le rayon jaune et doux.

Winter will invade my being: anger,
Hatred, chills, horror, hard and forced labor,
And, like the sun in its iced inferno,
My heart is but a red and frozen floe.

I hear with shudders each weak limb that falls.
The scaffold will have no louder echo.
My spirit is like a tower that yields
Under the tireless and heavy ram blow.

It seems, lulled by this monotonous sound,
Somewhere a coffin is hastily nailed,

For whom? Summer yesterday, autumn now!
This mysterious noise sounds like a farewell.

ii

I love the greenish light of your long eyes,
Sweet beauty, but all is bitter today.
Nothing, not love, the boudoir or the hearth
Is dearer than the sunshine on the sea.

Still love me, tender heart! Be a mother
Even to the ingrate, to the wicked,
Lover, sister, ephemeral sweetness
Of fall's glory or of the setting sun.

Short-lived task! The tomb awaits, merciless.
Ah! Let me, my head resting on your knees,
Savor, regretting the white hot summer,
The autumn's last rays yellow and tender.

Translated by Thomas D. Le

British Poets

William Shakespeare (1564-1616)

Sonnet 73 - That Time of Year

William Shakespeare (1564-1616)

Mùa ấy trong năm

<p>That time of year thou mayst in me behold When yellow leaves, or none, or few, do hang Upon those boughs which shake against the cold, Bare ruined choirs, where late the sweet birds sang.</p> <p>In me thou seest the twilight of such day As after sunset fadeth in the west; Which by and by black night doth take away, Death's second self, that seals up all the rest.</p> <p>In me thou seest the glowing of such fire, That on the ashes of his youth doth lie, As the deathbed where on it must expire, Consumed with that which it was nourished by,</p> <p>This thou perceiv'st, which makes thy love more strong, To love that well, which thou must leave ere long.</p>	<p>Người hãy nhớ trong năm mùa đang đến Khi lá vàng còn mắc vương cành thô Gió lạnh về run rẩy nhánh cây khô Đôi chim lẻ hợp ca bài hát muộn</p> <p>Trong tôi, bóng ngày đi vừa buông xuống Ánh hoàng hôn dần nhạt phía Tây phương Đêm từng đêm nghe đen tối thê lương Về đóng kín liệm đời trong hoang mộng</p> <p>Trong tôi, ngọn lửa hồng còn rực nóng Trên tro tàn tuổi trẻ đã đi qua Giường lâm chung khi hơi thở buông ra Lửa thiêu đốt sức sinh tồn đã kiệt</p> <p>Người thấy chẳng, tình yêu càng mãnh liệt Yêu nồng nàn, tử biệt chẳng còn xa</p>
---	--

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lãng Nhân

John Keats

Ode to Autumn

<p>Season of mists and mellow fruitfulness, Close bosom-friend of the maturing sun; Conspiring with him how to load and bless With fruit the vines that round the thatch-eaves run; To bend with apples the moss'd cottage-trees, And fill all fruit with ripeness to the core; To swell the gourd, and plump the hazel shells With a sweet kernel; to set budding more, And still more, later flowers for the bees, Until they think warm days will never cease, For Summer has o'er-brimmed their clammy cells.</p> <p>Who hath not seen thee oft amid thy store? Sometimes whoever seeks abroad may find Thee sitting careless on a granary floor, Thy hair soft-lifted by the winnowing wind; Or on a half-reap'd furrow sound asleep,</p>	<p>Mùa sương mù, trái chín cây mềm mọng Bạn chí thân nồng thắm của mặt trời Đã rắp tâm ban ân sủng tuyệt vời Đem hoa quả vấn vòng quanh mái rạ Cành táo đỏ, cội rêu phong êm ả Trữ nặng oản đầy những quả chín mòng Bầu vun tròn, và trái dẻ căng phồng Với hạt ngọt – và nụ non càng đượm Rồi hoa muộn trở thêm cho ong bướm Tưởng rằng ngày nắng ấm mãi còn dài Vì Hè đong tổ ong mật tràn đầy</p> <p>Ai cũng biết dáng người ta thường thấy Giữa kho tàng hay thơ thần ngoài đồng Ngồi vô tư bên vựa thóc mơ mòng Gió sảy lúa thổi bành bông mái tóc Hoặc bên nửa luống cày vừa mới gặt</p>
--	--

John Keats

Ca Đề Tặng Mùa Thu

Drowsed with the fume of poppies, while thy hook
 Spares the next swath and all its twinèd flowers:
 And sometimes like a gleaner thou dost keep
 Steady thy laden head across a brook;
 Or by a cyder-press, with patient look,
 Thou watchest the last oozings, hours by hours.

Còn ngủ say ngây ngất bởi mùi hoa
 Liềm hái người còn chừa lại khóm hoa
 Hoặc đôi lúc như người đi mót nhặt
 Đầu đội đầy đang vượt khúc suối con
 Hay tần ngần nhìn máy ép táo dòn
 Cho đến lúc quả kia nhường giọt chót

Where are the songs of Spring? Ay, where are they?
 Think not of them, thou hast thy music too,—
 While barrèd clouds bloom the soft-dying day
 And touch the stubble-plains with rosy hue;
 Then in a wailful choir the small gnats mourn
 Among the river shallows, borne aloft
 Or sinking as the light wind lives or dies;
 And full-grown lambs loud bleat from hilly bourn;
 Hedge-crickets sing; and now with treble soft
 The redbreast whistles from a garden-croft;
 And gathering swallows twitter in the skies.

Tìm đâu thấy những bài ca Xuân ngọt?
 Tưởng mơ chi, người có nhạc của mình!
 Kìa mây giăng nở dịu cuối ngày xanh
 Tô điểm đồng rạ khô màu hồng nhạt
 Rồi loài muỗi vo ve thương tiếc hát
 Dọc bờ sông liễu rũ, lượn trên không
 Hay đắm chìm theo gió thoảng lịm dần
 Bên dốc suối đàn cừ lạnh cất giọng
 Tiếng đế hát hòa âm thanh lồng lộng
 Với tiếng ca chim đỏ phía sau vườn
 Bầy én về tíu tíu cuối trời sương.

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lăng Nhân
 Madison, AL, July 31, 2008

William Blake

To Autumn

O Autumn, laden with fruit and stained,
 With the blood of the grape, pass not, but sit
 Beneath my shady roof; there thou may'st rest,
 And tune thy jolly voice to my fresh pipe;
 And all the daughters of the year shall dance!
 Sing now the lusty song of fruits and flowers.

"The narrow bud opens her beauties to
 The sun, and love runs in her thrilling veins;
 Blossoms hang round the brows of morning, and
 Flourish down the bright cheek of modest eve,
 Till clust'ring Summer breaks forth into singing,
 And feather'd clouds strew flowers round her head.

"The spirits of the air live on the smells
 Of fruit; and joy, with pinions light, roves round

The gardens, or sits singing in the trees."
 Thus sang the jolly Autumn as he sat;
 Then rose, girded himself, and o'er the bleak
 Hill fled from our sights; but left his golden load.

William Blake

Thân tặng Mùa Thu

Tĩnh lặng quả, lấm huyết nho lem luốc
 Thu ơi Thu xin đừng bước nghỉ chân
 Hãy cùng tôi ngồi dưới mái nhà thân
 Và hòa giọng véo von theo sáo mát.
 Rồi ái nữ năm nay đồng múa hát
 Ca vang lên lời Hoa Trái yêu đời.

Khi nụ non nở đẹp dưới mặt trời
 Tình yêu đó chảy tràn trong huyết quản
 Hoa nở rữ quanh trán nào buổi sáng
 Điểm tô thêm má đẹp của chiều hiền
 Chùm mùa Hạ vỡ thành tiếng hát duyên
 Hoa mây nhẹ rắc quanh đầu êm ả.

Hồn không khí còn đượm mùi Hoa Quả
 Và sướng vui rộn rã chạy quanh vườn
 Cất tiếng ca trong rặng lá cành đương
 Mùa Thu hát khúc hoan ca quyến rũ
 Rồi đứng dậy, thắt chặt dây lưng cũ
 Biến sau đồi Thu để lại gánh vàng.

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lãng Nhân

William Blake

A l'automne

O automne, chargé de fruits et souillé
 De sang des raisins, assieds-toi, passes pas,
 Sous mon toit ombragé, te reposer,
 Accorde ta voix gaie à ma fraîche flûte;
 Et toutes les filles de l'année danseront!
 Chante donc le chant plein de fleurs et de fruits.

"Le mince bourgeon révèle sa beauté
 Au soleil, et l'amour coule dans ses veines;
 Les fleurs pendent au front du matin, et
 Fleurissent sur les joues du soir modeste
 Jusqu'à l'explosion des chansons d'été,
 Et les nuages sèment des fleurs sur sa tête.

"Les esprits de l'air vivent dans l'odeur
 Des fruits, et la joie ailée parcourt tous
 Les jardins, ou chante dans les arbres."
 Ainsi a chanté l'automne à son poste;
 Puis se levant, se ceint, sur les collines
 S'envole de nous, laissant son fardeau d'or.

Traduit par Thomas D. Le
 2001

American Poets

Emily Dickinson

Autumn -- overlooked my Knitting --

Dyes -- said He -- have I --
 Could disparage a Flamingo --

Show Me them -- said I --

Cochineal -- I chose -- for deeming
It resemble Thee --
And the little Border -- Dusker --
For resembling Me --

Emily Dickinson

Autumn

The morns are meeker than they were,
The nuts are getting brown;
The berry's cheek is plumper,
The rose is out of town.

The maple wears a gayer scarf,
The field a scarlet gown.
Lest I should be old-fashioned,
I'll put a trinket on.

William Cullen Bryant (1794-1878)

October

Ay, thou art welcome, heaven's delicious breath!
When woods begin to wear the crimson leaf,
And suns grow meek, and the meek suns grow brief
And the year smiles as it draws near its death.
Wind of the sunny south! oh, still delay
In the gay woods and in the golden air,
Like to a good old age released from care,
Journeying, in long serenity, away.
In such a bright, late quiet, would that I
Might wear out life like thee, 'mid bowers and brooks
And dearer yet, the sunshine of kind looks,
And music of kind voices ever nigh;
And when my last sand twinkled in the glass,

Emily Dickinson

Mùa Thu

Buổi sáng dịu hiền hơn trước
Hạt dẻ đã chuyển màu nâu
Trái sim má đầy mọng chín
Hoa hồng vắng phố từ lâu

Cây phong quàng khăn màu mới
Cánh đồng áo đỏ thay màu
Nếu chẳng cần phô đứng đắn
Nữ trang tô điểm một xâu

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lãng Nhân
Madison, AL., Aug 2008

William Cullen Bryant (1794-1878)

Tháng Mười

Thân chào người, khí Thiên đàng ngọt dịu!
Khi rừng cây khoác lá đỏ sẫm màu
Trời êm êm, và ngày dịu ngắn thâu
Năm cười nụ khi sắp tàn lịm chết.
Gió nồng Nam ôi, hãy còn lết thết
Trong rừng vui và không khí vàng hoe
Như được ai ấp ủ tuổi già xưa
Để tiếp tục cuộc hành trình yên tĩnh .
Trong ánh sáng muộn màng đây êm tịnh
Tôi mong được như người lúc lìa đời
Giữa cây cành và suối chảy tuyệt vời
Ánh tà dịu, lời nhạc hiền gần mãi
Khi hạt cát cuối cùng đã rót chảy

Pass silently from men, as thou dost pass.

Lặng qua miền trần thế, cũng như người.

Bản dịch Việt ngữ do David Lý Lăng Nhân
Madison, AL – Aug 2008

Originally published in Firmament, Vol.1, No. 3, October 2008